

Гватемали (1851 и 1879), Аргентини (1853), Мексику (1857), Колумбији (1886), Бразилу (1891), Салвадору (1859, 1871, 1872, 1880, 1883, 1886) Венецуели (1858, 1864, 1874, 1881, 1891, 1893) и др. Овај период уставности је важан пре свега за Азију јер се тада доносе и први њени уставни и то Устав Турске од 1876. и Устав Јапана од 1889. али и за Северну Америку и то Канаду која 1867. добија свој устав односно Закон о британској Северној Америци који је, с изменама и допунама, и данас на снази. У Африци, после Устава Либерije и Египат доноси свој први Устав 1866. а своје прве уставе добијају и Нови Зеланд 1852. и Аустралија нешто касније, 1900. Тако је крајем XIX века заокружен развој уставности у свету јер практично више није било континента где није донет писани устав с тим да неке државе не само да доносе прве, него и више устава за редом.

ГЛАВА ДРУГА

РАЗВИТАК УСТАВНОСТИ У СВЕТУ ПОЧЕТКОМ XX ВЕКА И ИЗМЕЂУ ДВА СВЕТСКА РАТА

I. УСТАВНОСТ XX ВЕКА И ПРОТИВУРЕЧНЕ ТЕНДЕНЦИЈЕ У ДРЖАВНО-ПРАВНОМ РАЗВИТКУ ЕВРОПСКИХ И

ДРУГИХ ДРЖАВА

XIX век је био доба процвата писане уставности и доношења већине устава у свету, што не значи да је у XX веку завршен посао око устава и да нема нових устава. Напротив, и XX век је значао даљи подстицај развоју уставности па је чак то било и доба полета уставности захваљујући значајним променама које су се догодиле у већини земаља света. Пре свега XX век је означио доминацију капитализма који је створио колосалне материјалне снаге које су срушиле границе између држава. У политичкој сфери капитализам XX века је јачао парламентарни режим, проширивао политичке и друге слободе и права грађана и у целини је стварао повољну атмосферу за јачање законитости и владавине права, али је кроз фашизам отворио врата и реакционарним и назадним режимима.

1. Доношење устава у Европи у првој половини XX века (између Првог и Другог светског рата)